

ಲಿಟರೇಚರ್ 2.0!

‘ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕವಿ’ಯೊಂದು ನಮ್ಮ ಸಮಕಾಲೀನ ಕವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವೈಪೂರ್ವಿಕಿಳಿಯುವ ದಿನಗಳು ದೂರವಿಲ್ಲ. ಇದೇ ‘ವಿಜ್ಞಾನ ದಿನ’ದ ವಿಶೇಷಕಾಗಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ರಚಿತ ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಥಫೇರ್ಯಿನ್ನು ‘ಸುಧಾ’ ಪರ್ವಡಿಸಬಹುದು.

■ ಕರ್ಕಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದಕ್ಕೂಂದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದವು ಹಾಗೂ ಅವರೆಡೂ ಮನುಷ್ಯನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮನಸ್ಸಿಗಿಂತಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಯಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಹಾಗೇ, ಇವು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸುರದಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೂಂದು ಕೆನ್ಕು ಆಗುವಂಥಾಗೇ ಎನ್ನುವ ವಾದವೂ ಸಿಗಬಹುದು. ವಿಜ್ಞಾನ ತನ್ನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಹಾಗೇ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅದ್ವೈತೀ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ವೈಚಾಳಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ನಾಂದಿಯಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳೂ ದೂರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಿ, ನನಗೆ ಕುತೂಹಲವಿರುವುದು; ವಿಜ್ಞಾನದ ಉತ್ಸನ್ವಾದ ಯಂತ್ರಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸತ್ತೋದಿಗಿದಾಗಿನ ಆಗುಹೋಗಳ ಬಗ್ಗೆ. ಇವತ್ತು ವೈಚಾಳಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿ, ಭಾವನೆ, ವರ್ತನೆಗಳನ್ನೇ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು. ‘ಮಹಿನ್ ಲಾಂಗ್ವೇಚ್’ನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಕಲಿಯುವ ದಿನಗಳೊಂದಿತ್ತು, ಈಗ ಮನುಷ್ಯನ ಲಾಂಗ್ವೇಚ್ನ್ನು ಮಹಿನ್ ಗಳು ಕಲಿಯುವ ಕಾಲ. ಹೀಗಾಗೆ ‘ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕವಿ’ಯೊಂದು ನಮ್ಮ ಸಮಕಾಲೀನ ಕವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವೈಪೂರ್ವಿಕಿಳಿಯುವ ದಿನಗಳು ದೂರವಿಲ್ಲ.

ಯಂತ್ರಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಬಲ್ಲವು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ರೂಪಕಗಳನ್ನು ಸೃಜಿಸಬಲ್ಲವೇ? ಬರೆಯದ್ದನ್ನು ಓದುಗನಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ಜಾಗ್ತೆ ಅವಗಳಿಗೆ ಒಲಿದಿತೇ? ಯಾರಾನ್ನಾದರೂ ‘ಹಾಗೇ ಸುಮನ್ನೇ’ ಕೊಲ್ಲುವುದು ಯಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಿತೇ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವೆಲ್ಲ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಯೋಗಗೊಂಡು, ಕೆಲಮ್ಮೆನ ಯಾಸನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಯಾಗಿ. ಮುಂದೊಮ್ಮೆ ಇದೇ ವಿಜ್ಞಾನ ದಿನದ ವಿಶೇಷಕಾಗಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ರಚಿತ ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಥಫೇರ್ಯಿನ್ನು ‘ಸುಧಾ’ ಪರ್ವಡಿಸಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯ ಬರೆದ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಯಂತ್ರಮಾನವನೊಬ್ಬ ನಿರ್ಣಾಯಕನಾಗಬಹುದು.

ಆದಾಗ್ಯ, ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೇನೂ ಬರವಿಲ್ಲ. ಯಂತ್ರಗಳು ಮನುಷ್ಯನಿಂತಲೂ ಶೈವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಕೃತಿಯಾದು ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ರಚಿಸಲಾದುದೋ ಅಥವಾ

ಮಹಿನ್ನಿಂದಲೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಓದುಗ ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲನೇ? ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕು ನಾವು ಯಂತ್ರವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾದಿತೇ? ಇವುಕ್ಕೂ ಓದುಗನಿಗೆ ಕೃತಿಯಾದರ ಗುಣಮಟ್ಟ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಅದರ ಲೇಖಕನೇ? ಪ್ರಸ್ತರ ಪ್ರಕಾಶಕ್ರಿಯೆ ವೈಕಿಗಳನ್ನು ಕರೆಗಣಿಸಿ ಯಂತ್ರಗಳಕ್ಕು ಮುಖ್ಯಮಾಡಬಹುದೇ? ಇವತ್ತು ಯಂತ್ರಗಳು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಉದ್ದೋಷವನ್ನು ಕಿರುಕೊಂಡಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದೆಯೇ ಇದೆ. ವೈದ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಕ, ಚಾಲಕ ಹೀಗೆ ಹಲವು ವೈಕಿಗಳನ್ನು ಯಂತ್ರಗಳು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಬಹುದಾದಧ್ದು ನಮ್ಮ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಿಲುಕುವಂಥಧ್ದ್ರೆ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಇಂತಹದೇ ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಇರುವನ್ನು ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿಸಬಹುದೇ? ಅಥವಾ ಯಂತ್ರಗಳಿಂತ ಉತ್ಸಮಾದುದನ್ನು ರಚಿಸಬಲ್ಲ ಸಾಹಿತಿ ಮಾತ್ರ ಹೋರಾಡಿ ಉಳಿಯಲ್ಲನೇ?

ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಇದು ಯಂತ್ರ ರಚಿತವೇ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯ ಬರೆದದ್ದೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಉಳಿಸಿ.

Surrounded by a pretty little sergeant,

Another morning at an early crawl.

And from the other side of my apartment,

An empty room behind the inner wall.

A thousand pictures on the kitchen floor,

Talked about a hundred years or more.

(ಕೃಪೆ: ‘ಅಬ್ಬವರ್’ ಪತ್ರಿಕೆ)

ಇಲ್ಲಿ, ‘ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟೆನ ಒಳಗೊಂಡೆಯ ಹಿಂದೊಂದು ಖಾಲಿ ಕೋಣೆ’ ಎನ್ನುವ ಸಾರೋಂದು ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಹೌದೆಂದಾದರೆ ಯಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆ ಸಾಲನ್ನು ಹೋಳಿರುಹುದು ಅದು?

ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ. ಈ ಯಂತ್ರಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಯೋಗಗಳೇಲ್ಲಾ ಮೊದಲು ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಸಾಮಾನ್ಯ ಇತ್ತೂದಿ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಏರಿಇಗಳನ್ನು ಕಂಡಾದೆಂಲಲ್ಲವೇ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬರುವುದು? ಅವುರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಭಾವಯಾಗಿ ಉದಿದ್ದರ ತಾನೆ, ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ(?) ಪಡೋಣಿಯೇ?